781/07

Den 15. oktober 2007 blev i sag nr. 70.588:

xxxxxx xxxxxxxx xxxxx
xxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxx

mod

Industriens Pensionsforsikring A/S
Nørre Farimagsgade 3
1364 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af en pensionsordning i Industriens Pensionsforsikring A/S, klager ved sin repræsentant over selskabets afvisning af at udbetale invalidesum og over størrelsen af ydelserne af invalidepensionen. Desuden er klageren utilfreds med selskabets behandling af sagen, herunder selskabets henvisning af klage til Ankenævnet for Forsikring.

Selskabet har afvist at udbetale invalidesummen under henvisning til, at kravet er forældet, subsidiært at det indgåede forlig er til fuld og endelig afgørelse. Hvad angår størrelse af ydelserne af invalidepensionen henviser selskabet tillige til, at der er tale om en forligsmæssig ordning. Selskabet er endvidere af den opfattelse, at sagsbehandlingen og henvisningen til Ankenævnet har været i overensstemmelse med god skik.

Forsikringen giver ret til udbetaling af invalidesum, hvis forsikredes generelle erhvervsevne varigt nedsættes til halvdelen eller mere og ret til invalidepension, hvis forsikredes generelle erhvervsevne varigt nedsættes med 2/3.

Klageren blev den 22/3 2000 optaget i pensionsordningen. Den 10/6 2000 standsede klagerens arbejdsgiver indbetalingerne, hvorefter selskabet ved skrivelse af 21/11 2000

meddelte klageren, at han var overgået til bidragsfri dækning, og at han selv kunne fortsætte indbetalingerne.

Ved skrivelse af 22/5 2001oplyste selskabet klageren om, at han pr. 30/6 2001 overgik til hvilende medlem, hvorfor hans ret til invalide- og dødsfaldssum bortfaldt. Endvidere oplyste selskabet, at klageren for egen regning kunne indbetale pensionsbidrag. Dette tilbud benyttede han sig ikke af.

Den 20/7 2004 indgav klageren, der er født i 1968, ansøgning om helbredsbetingede ydelser, idet han var ophørt med at arbejde på grund af sin psykiske lidelse, skizofreni og depression. Ved afgørelse af 26/7 2004 tilkendte kommunen ham førtidspension med virkning fra den 1/5 2004.

Selskabet anmodede til brug for sagens behandling kommunen om aktindsigt i klagerens sygedagpengesag sag. I kommunens akter forelå bl.a. statusattest dateret den 3/6 2004 fra speciallæge i psykiatri H.B. som klageren konsulerede. Af denne fremgår bl.a.:

> "Jeg kan oplyse, at jeg har haft kontakt med patienten siden april 2002.
> Patienten blev henvist til speciallægepraksis, men da der på dette tidspunkt syntes at være risiko foret overforbrug af alkohol, viderehenviste jeg patienten til Afholdsambulatoriet på H., hvor behandlingen så er fortsat.
> Fordelen ved behandling i ambulatoriet har været, på trods af, at det viste sig, at der ikke var noget alkoholmisbrug, at patienten har kunnet komme, når han havde brug for det med mulighed for at kunne komme flere gange om ugen, når der var behov herfor. ...
> Patienten har en 4 år yngre halvsøster og en stedfader, der er ingeniør. Har fra barnsben været meget nærtagende, haft tilbøjelighed til at isolere sig, leve i sin egen verden. Gennem hele skoleforløbet har han følt sig mobbet og han har haft svært ved at fungere i sammenhæng med andre. Allerede i ungdomsårene har han oplevet, at han følte sig bagtalt. Har dog klaret 10. klasse, udvidet. Var herefter ude at sejle i nogle år og har siden været i ufaglært arbejde. Da jeg havde første kontakt med ham, arbejdede han i et ventilationsfirma med montering af ventilatorer. Bor alene. På dette tidspunkt føler han sig generet af lyde fra forretningen neden under og dette resulterede i, på faderens foranledning, at han fik en lejlighed højere oppe i ejendommen med nogen bedring af symptomerne til følge.
> Hvad angår det psykiske, har han ikke haft megen kontakt med det psykiatriske system. Han har nogle gange, inden han kom i behandling hos mig, henvendt sig i psykiatrisk modtagelse på N., men det er der så ikke blevet fulgt op på. Han har af egen læge været i behandling med Cipramil, op til 40 mg dgl. Patienten har på et tidspunkt været indlagt 5 uger på S., her har man suppleret behandlingen med Remeron. Da jeg ser patienten første gang, virker han paranoid, gør meget ud af at fortælle, at man taler om ham på arbejdspladsen og ude i byen. Beskriver uvirkelighedsfornemmelse, er noget tavs og indesluttet.
> Patienten er svag i sin kontaktform, der er ikke nogen god øjenkontakt.
> Allerede ved første besøg synes det åbenbart, at patienten lider af skizofreni. Der startes behandling med Zyprexa. På dette tidspunkt er han ikke i antidepressiv behandling. I løbet

af det næste halve års tid intensiveres behandlingen og han kommer i en behandling bestående af 10 mg Zyprexa og 60 mg Akarin (Cipramil). Allerede i løbet af det første ½ år går det galt på arbejdsmarkedet, men det lykkes ham at få et nyt job på V. med kontrol af redningsflåder. På denne arbejdsplads går det imidlertid igen hurtigt galt. Han føler, at de andre personaler bagtaler ham og møder til samtalerne med mig vred og forurettet og har et rimeligt udbygget paranoidt system. Det ender da også med fyring. Atter lykkedes det at få ham i arbejde på N. som ufaglært og her lykkes det at holde ham beskæftiget i 2 år, selvom der er flere tilspidsede episoder på arbejdspladsen og jeg har selv haft kontakt med hans arbejdsleder, der også har gjort en stor indsats for at prøve at få tingene til at fungere, men det er endt med fyring igen.
Gennem de år, jeg har kendt patienten, er det lykkedes at få ham til at acceptere, at han lider af skizofreni. Efter fyringen fra N. er det også lykkedes at få ham til at acceptere, at han nok ikke vil kunne magte at være på arbejdsmarkedet pga. sin sygdom. Hvis han lever en rimelig tryg og skærmet tilværelse med vedvarende lægelig kontrol, kan man forhåbentlig holde ham ude af det psykiatriske system.

Konklusion:
Patienten lider af skizofreni, har formentlig været psykisk lidende siden barndommen. Det er lykkedes delvist at få patientens symptomer behandlet, men der skal ikke meget pres til, før de paranoide symptomer dukker op og hans paranoide beredskab er af en sådan karakter, at han vil være ude af stand til i længere perioder at fungere på arbejdsmarkedet. Derfor skønnes der ikke at være mulighed for flere revalideringstiltag. Har været i job 3 gange med samme resultat. Jeg ser ingen anden mulighed, end at han pensioneres."

Ved skrivelse af 15/9 2004 meddelte selskabet klageren afslag på udbetaling af invalidesum, invalidepension og bidragsfritagelse. Som begrundelse anførte selskabet, at hans erhvervsevne først vurderedes varigt nedsat med mindst 2/3 i alle erhverv fra den 3/6 2004. På dette tidspunkt var klageren ikke var aktivt medlem af pensionsordningen, hvorfor han ikke var berettiget til ydelserne. Selskabet anførte endvidere, at han var velkommen til at kontakte selskabet, hvis han var utilfreds med afgørelsen. Endvidere oplyste selskabet, at hvis selskabet herefter fastholdte afgørelse, så havde klageren mulighed for at klage til Ankenævnet for forsikring.

Selskabet fastholdt den 29/12 2004 afgørelsen, dog således at selskabet nu vurderede, at klageren erhvervsevne var varigt nedsat fra november 2003, hvor hans sidste ansættelse ophørte. Under klagevejledning henvistes til Ankenævnet for Forsikring.

Klagerens repræsentant var fortsat ikke enig i selskabets vurdering, hvorefter selskabet anmodede klagerens psykiatrier, speciallæge i psykiatri H.B., om at besvare nogle spørgsmål vedrørende klagerens behandlingsforløb. Af speciallægens besvarelse dateret den 13/1 2005 fremgår:

"1. Hvornår har M.M.L. indledt psykiatrisk behandling?
2. Hvornår er diagnosen paranoid skizofreni stillet?
3. Fra hvilket tidspunkt har erhvervsevnen været varigt nedsat med 2/3 (stationær tidspunkt, dvs. uden efterfølgende fremgang i tilstanden)?

Ad 1 og 2.
Jeg har haft første kontakt med patienten den 10.4.2000, hvor patienten, efter at have været henvist af egen læge, blev fulgt ud af familien til 1. konsultation.
Min tentative diagnose ved dette besøg var skizofreni og jeg startede allerede ved 1. besøg antipsykotisk behandling med Zyprexa. I løbet af den næste måned blev det mere og mere tydeligt, hvor kraftigt paranoid, han var. Over for patienten blev diagnosen skizofreni ikke sagt tydeligt, men patientens far, som var med ved alle samtalerne, fik oplyst diagnosen allerede på dette tidspunkt. Nu, 4 år senere, vil jeg sige, at skizofrenidiagnosen er stillet i april 2000.

Ad 3. Som patienten fremtrådte allerede ved 1. kontakt, var det forbavsende, at han kunne være på arbejdsmarkedet. Det er endnu mere forbavsende, at det er lykkedes ham at fa nyt arbejde på N. efter, at han blev fyret fra V. Forløbet har vist, at han ikke havde relevant arbejdsevne og ansættelses forløbet gjorde det nødvendigt, at jeg havde kontakt med hans arbejdsleder. Hun var en meget omsorgsfuld person og man gjorde ihærdige forsøg fra arbejdsgivers side for at prøve at rumme ham i ansættelsen, men dette mislykkedes. Hvis jeg skal vurdere erhvervsevnen ud fra et lægeligt synspunkt, så var den allerede i år 2000 nedsat til under 1/3, men som læge finder jeg det bedre, at forsøge at holde folk i arbejde frem for straks at søge pension."

På denne baggrund vurderede selskabets lægekonsulent, at klageren allerede ved indtræden i pensionsordningen den 22/3 2000 var svært psykisk syg. Lægekonsulenten opfordrede til, at der indhentedes yderligere lægelige oplysninger vedrørende sygdomsforløbet.

Af journal fra klagerens behandling på psykoterapeutisk center fremgår, at klageren blev henvist til behandlingsstedet af psykiatrisk skadestue den 7/10 1998 på grund af depression og suicidaltanker. På tidspunktet for henvendelsen var klageren langtidssygemeldt, og af journalen fremgår endvidere, at han i en periode i slutningen af 1998 var indlagt på centeret.

Selskabet har endvidere rekvireret psykiatrisk speciallægeerklæring af 22/2 1999 fra Amtssygehuset i G. Af denne fremgår:

"**Tidligere psykiatrisk:**
Patienten angiver, at han siden 18-årsalderen periodevis har følt sig syg og periodevis har haft selvmordstanker.

1997: via egen læge behandlet med Cipramil primært 20 mg dagl. på grund af nedsat koncentration, nedsat hukommelse, nedsat energi og dårlig impulskontrol Cipramilbehandlingen på 20 mg dagl. fortsat gennem 1 år.
Forår 1998: ophører Cipramol.
September98: på grund af recidiv af ovenstående symptomer blev Cipramilbehandling genoptaget med 20 mg dagl. og senere øget til 40 mg dgl. via egen læge.
Den 07.10.98: KAS G., psykiatrisk skadestue. 4 dage før henvendelsen øget i Cipramil behandling til 40 mg dagl. via egen læge på grund af tiltagende tristhed, nedsat koncentration, nedsat hukommelse, nedsat energi, angst, isolationstendens, apati, vægttab, appetitløshed, rastløshed, irritation og selvmordstanker. Henvises under diagnosen F 33. I periodisk depression, p.t. moderat grad til KAS S., afsnit D.
Den 18.11. - 13.12.1998, KAS S. …afsnit D. Patienten deltager i afdelingens gruppepsykoterapi og miljøterapi. Patienten arbejder med at få bedre selvværd og afklare uddannelsesønsker. Under opholdet aftager de depressive symptomer, og patienten erkender, at han ikke kan fortsætte skovarbejderuddannelsen, og ønsker i stedet at blive EDB-assistent. På grund af bivirkninger af Cipramil i form af seksuelle bivirkninger, reduceres Cipramilbehandling til 30 mg dagl.

Vedrørende efterbehandling:
Siden februar 1999 deltager patienten i efterbehandlingsgruppe med 2 timers gruppeterapi ugentligt i alt 13 måneder, og patienten skønnes at ville profitere heraf Patienten har desuden været til forsamtale på Kursus S. (brochure vedlagt) med henblik på kursusforløb der. Patienten finder dog ikke stedet optimalt med henblik på EDB-undervisning og afslår derfor tilbuddet.
…
Vurdering af behovet for revalidering:
Udfra patientens psykiatriske diagnose - recidiverende depressioner og periodevis selvhenføringstendens med heraf følgende marginalisering, og patientens hidtidige erhvervsanamnese skønnes det ikke muligt, at patienten vil kunne fuldføre skovarbejderuddannelsen eller returnere til matrosarbejde.
For at patienten fremover vil kunne forsørge sig selv, skønnes det påkrævet, at revalidering til EDB-assistent støttes. Således skønnes det, at patienten vil kunne erhverve sig uddannelsen hertil på lige fod med andre og efterfølgende stille sig til rådighed på arbejdsmarkedet på lige fod med andre. Det vil dog ved fremtidigt erhverv være vigtigt, at patienten kan undgå marginalisering og ikke skal indgå i meget tætte samarbejdsrelationer."

Herefter vurderede selskabet ved afgørelse af 9/5 2005, at klageren fortsat ikke var berettiget til udbetaling af helbredsbetingede ydelser, og som begrundelse anførte selskabet nu, at klagerens erhvervsevne var varigt nedsat med mindst 2/3 i alle erhverv allerede før hans optagelse i pensionsordningen den 22/3 2000 og dermed ikke i forsikringstiden. Igen henviste selskabet til muligheden for at klage til Ankenævnet for Forsikring.

Efter indsigelser fra klagerens repræsentant anmodede selskabet klagerens psykiatrier om at besvare yderligere nogle spørgsmål. Af besvarelsen den 8/9 2005 fremgår:

"Hvad angår dit spørgsmål om, hvornår jeg vurderer tilstanden som stationær og uden mulighed for forbedring, vil jeg lige præcisere forløbet.
Familien kom efter ambulatoriets lukketid. Jeg valgte at blive alligevel og tale med dem. Min tentative diagnose, da jeg så ham første gang, var, at det måtte dreje sig om en paranoid skizofreni, og at det i hvert fald var oplagt at starte zyprexabehandling, hvilket klienten også indvilgede i at tage. Da jeg mente, at han udover Zyprexabehandlingen ville have gavn af antidepressiv behandling, startede vi relativt hurtigt behandling med Cipramil og i løbet af 2000 nåede klienten op på en dosis af 5 mg Zyprexa og 40 mg Cipramil.

Herunder var der en bedring, men grundlæggende var han stadig præget af skizofreniforme symptomer, og som jeg husker det, når jeg nu læser journalen igennem, skete der en forværring i tilstanden efter, at han august 2000 blev fyret fra V., hvor han var ansat til at pakke redningsflåder. Hvis jeg bliver bedt om et skøn over, hvornår der er tale om en varig nedsættelse, vil min vurdering her ca. 5 år efter være, at det nok vil være fra dette tidspunkt, at man kan vurdere tilstanden som stationær uden mulighed for bedring, desuagtet, at det lykkedes ham at fa et nyt job, som han dog mistede igen."

Selskabet har herefter ved skrivelse af 5/10 2005 afvist at udbetale invalidesum - nu under henvisning til, at klagerens krav på invalidesum var forældet efter forsikringsaftalelovens § 29, hvorimod han fandtes berettiget til invalidepension og præmiefritagelse fra den 1/1 2003, idet selskabet anførte, at de enkelte månedlige ydelser skulle bedømmes hver for sig i forhold til Forsikringsaftalelovens regler om forældelse.

Vedrørende den månedlige ydelse har klagerens repræsentant på vegne af klageren i skrivelse af 8/2 2006 til selskabet anført:

"Efter flere skriftlige og telefoniske henvendelser, har jeg stadig ikke hørt noget fra Industriens Pension vedrørende ovennævnte. Jeg står uforstående overfor denne nølende sagsbehandling, der umiddelbart synes uforenelig med god forretningsskik og - brug, herunder også sagsbehandling i pensions - og forsikringssammenhæng.

Jeg skal derfor sammenfatte situationen som følger.

Pensionsbeviset er udstedt fejlbehæftet:

Industriens Pension har for den angivne periode 22.03.00 - 10.06.00 beregnet et forkert, månedligt bidrag. For den angivne periode skulle det være 485,- kr. og ikke som anført 306,- kr.

Perioden er imidlertid også forkert angivet. Denne har ikke været 22.03.00 - 10.06.00, men 22.03.00 - 02.05.00 jf. tidligere fremsendt lønoplysningsseddel.
Efter de oplysninger jeg besidder fra L. [firma], synes der ikke at være belæg for, at L. har indberettet en forkert periode. Såfremt Industriens Pension derfor ikke kan dokumentere sin påstand om, at L. har indberettet forkert, må denne fejl åbenbart også være begået af Industriens Pension. Med korrekt periode bliver det korrekte betalte månedlige bidrag 1261,- kr./1,33 = 948,- kr., der svarer til 5,7 % af lønnen, og dermed i god overensstemmelse med en fuldtidsansat industriarbejders timeløn på 107,- kr.

Med hensyn til indbetalingen fra L. ser det således ud til, at Industriens Pension må gribe i egen barm og få rettet pensionsbeviset tilsvarende, så både hidtidige og kommende betalinger kan korrigeres snarest muligt og uden videre forsinkelse.

Af samme grund - dvs. for at undgå yderligere forsinkelse i sagen - ønskes indbetalingen fra den pensionsgivende ansættelse hos V. i tiden 03.05.00 - 21.08.00 (3.850,88 kr.) foreløbig ikke blandet ind i ovennævnte, da placering af erstatningsansvaret for ikke rettidig indbetaling af pensionsbidraget sandsynligvis vil have uforudsigelig, udsættende virkning.

Efter den lange ventetid anmoder jeg herefter på min søns vegne om, at denne sag nu endeligt bliver afsluttet resulterende i, at der snarest fremsendes et nyt pensionsbevis, der tilgodeser den indbetaling, der har fundet fra L., og at tidligere og kommende udbetalinger korrigeres tilsvarende."

I pensionsbeviset dateret den 1/6 2000 hedder det:

"**Sådan beregnes dine pensioner**
De forventede pensioner er beregnet ud fra, at der indbetales 5,30 % af din løn, indtil du vælger at gå på pension.
Vi har for perioden 22.03.2000 til 10.06.2000 modtaget pensionsbidrag på 1.261 kr. Der har vi omregnet til et forventet månedligt beløb på 306 kr.

Månedlig forventet indbetaling	306 kr.
Arbejdsmarkedsbidrag på 8 %	24 kr.
Betaling for invalide- og dødsfaldssum	107 kr.
Administration	25 kr.
Henlæggelser til reserver	16 kr.
Betaling for invalidepension, grundlagsrente 2 %	17 kr.
Betaling for øvrige ydelser, grundlagsrente 2 %	107 kr. "

Klagerens repræsentant har fremsendt mail af 10/2 2006 fra klagerens forhenværende arbejdsgiver, hvoraf fremgår:

"M.L. har været ansat i L. A/S … fra den 22. marts 2000 til 2. maj 2000.
L. har for den periode indbetalt i alt 1.355,55 kr. fordelt på 451,85 kr. medarb. andel og 903,70 arb.giver andel.

Overførslen af pensionen er sket løbende måned 10 dage. Dvs. første indbetaling er modtaget den 10. maj 2000 gældende for lønperioderne 12-13.2000 og 14-15.2000, og den sidste indbetaling dækkede lønperioderne 16-17.2000 og 18-19.2000 er modtaget hos Industriens Pension den 10. juni 2000."

På baggrund af indsigelserne vedrørende invalidepensionens størrelse fremsatte selskabet følgende forligsmæssige tilbud, som klageren ved sin underskrev den 22/3 2006. Heri hedder det bl.a.:

"Din far, P.M.L., har på dine vegne klaget over fastsættelse af størrelsen på invalidepensionen og bidragsfritagelsen under henvisning til, at beregningen hviler på et fejlagtigt grundlag.

Grundet sagens særlige omstændigheder vil vi som en forligsmæssig løsning tilbyde at beregne bidragsfritagelsen og invalidepensionen på grundlag af et månedligt bidrag på 923 kr. Invalidepensionen vil herefter komme til at udgøre 21.024 kr. om året, fra 1. januar 2003.

Tilbuddet fremsættes uden præjudice for en evt. senere retssag eller klage til Ankenævnet for Forsikring.

Hvis du kan acceptere vores tilbud til fuld og endelig afgørelse af dit krav mod Industriens Pension i anledning af den opståede invaliditet, bedes du underskrive vedlagte kopi og returnere den til os."

Ved klageskrivelse af 12/11 2006 har klageren ved sin repræsentant indbragt sagen og anført:

"**1.Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.** ...
Hermed ankes afslag fra Industriens Pensionsforsikring på udbetaling af invalidesum, 100.000,- kr.
...
M.M.L. måtte forlade arbejdsmarkedet i november 2003 pga. psykisk lidelse. Dette førte i maj 2004 til førtidspension. På opfordring fra sin fagforening og i relation til sine ansættelser med arbejdsmarkedspension i Industriens Pensionsforsikring (IP) fremsendtes ansøgning om helbredsbetingede ydelser til IP d. 20.07.04. Dette blev afslået d. 15.09.04 - og mange gange senere efter anker - men d. 05.10.05/12.10.05 blev der alligevel tilkendt løbende invalidepension (4.049,56 kr./år) og præmiefritagelse. Der blev anket over afslag på invalidesum d. 17.10.05 og størrelsen af invalidepensionen (fejlberegning) d. på 30.10.05. D. 20.03.06/05.03.06 meddeles ny invalidepension (21.024,- kr./år!!). Fra 07.07.06 til 02.11.06 er der løbende blevet anket over afslag på udbetaling af invalidesum. I dette forløb har det - trods utallige opfordringer - ikke været muligt at på svar på følgende for sagen så vigtige spørgsmål:

Hvordan kan IP egenhændigt og tilsyneladende uden belæg på samme grundlag gøre brug af differentieret ældningsfrist, der i samme sag og med samme randbetingelser fører til tildeling af (ret til) den helbredsbetingede invalideydelse, og til afslag af (ikke ret til) den ligeledes helbredsbetingede invalidesum?

Udover den despekt som IP udviser ved ikke at svare på dette klare spørgsmål, giver det berettiget formodning om, at svaret i givet fald ikke ville have tjent IP's interesser resp. ville have givet belæg for udbetaling af invalidesum.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?...
A. Der ankes hermed generelt over IP 's behandling af sagen.
Det må forventes at et pensions - og forsikringsselskab, der har sin monopollignende base i overenskomster mellem arbejdsmarkedets parter, behandler sine sager med større forståelse og respekt for den forsikrede, der altid vil være den svage part. I dette tilfælde ekstra svag som hørende til arbejdsmarkedets ufaglærte del. Som det fremgår af vedlagte korrespondance går der en rød tråd igennem sagsbehandlingen, hvor IP ved næsten alle henvendelser afslår og henviser til ankemulighed. Der er ligeledes begået fejl ved beregning af

pensionsydelsen, der ikke burde forekomme. Endelig svarer IP ikke på, hvad der spørges om. På dette grundlag vil den svage part alt andet lige være taber hele, og IP kan berige sig medmindre den svage part er stærk og udholdende resp. får støtte fra anden side.

B. Invalidesum udbetales."

Selskabet har i svarskrivelse af 29/11 2006 til nævnet bl.a. anført:

"**Til støtte for vores afgørelse gøres gældende**

Principal påstand vedr. udbetaling af invalidesum

- Det fremgår af indledningen til forsikringsbetingelserne, at reglerne i forsikringsaftaleloven er gældende, i det omfang de ikke er fraveget i forsikringsbetingelserne. Da der ikke er regler om forældelse i forsikringsbetingelserne, gælder reglen i forsikringsaftaleloven om forældelse herefter. Efter forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, forældes et krav 2 år efter udgangen af det år, hvor den forsikrede selv blev bekendt med det, og under alle omstændigheder 5 år efter det opstod. Mht. regler for afbrydelse af fristen henvises der i forsikringsaftaleloven til 1908-loven, og efter denne lovs § 2 afbrydes forældelsesfristen ved skyldnerens erkendelse eller retslige skridt

- Vi fastholder, at M.M.L. allerede da han blev fyret fra V. har været klar over, at hans psykiske lidelser havde et omfang, så hans erhvervsevne var varigt nedsat. Vi henviser i den forbindelse bl.a. til bilag .., hvor P.M.L. skriver, at M.M.L. blev fyret fra V. pga. sin lidelse. Iflg. brev af 8. september 2005 (bilag ..) fra speciallæge i psykiatri H.B. startede medicineringen i 2000, hvor M.M.L. nåede op på en dosis af 5 mg Zyprexa og 40 mg Cipramil om dagen

- Der er herefter indtrådt forældelse ved udgangen af 2002, og da M.M.L. først søgte om ydelser med ansøgning af 20. juli 2004, var kravet således allerede forældet ved anmeldelsen

- Vi bemærker, at forsikringstiden sluttede den 30. juni 2001, og da der ikke inden den 30. juni 2006 er foretaget retslige skridt, er kravet nu tillige med sikkerhed bortfaldet efter den 5-årige absolutte forældelsesfrist, da der først er klaget til Nævnet den 13. november 2006

Subsidiær påstand vedr. udbetaling af invalidesum

- M.M.L. har underskrevet et forlig til fuld og endelig afgørelse af hans krav mod Industriens Pension i anledning af den opståede invaliditet (bilag ..). Forliget blev fremsat, fordi vi havde begået fejl i sagsbehandlingen ved beregning af invalidepensionen, og bl.a. oplyst en forkert størrelse for en sådan

- Der har herefter været længere korrespondance, hvorunder M. og P.M.L. har ønsket et yderligere forlig, der også skulle omfatte udbetaling af invalidesum. Vi har i brev af 2. august 2006 (bilag ..) forklaret, at vi ikke har ønsket at indgå forlig om en sådan udbetaling, da et sådant krav under alle omstændigheder ville have været forældet efter den subjektive forældelsesfrist

- Vi tager til efterretning, at M. og P.M.M. ønsker at indgå et forlig om en yderligere udbetaling, men vi ønsker ikke at indgå et sådant yderligere forlig, og opfatter i øvrigt forliget til

fuld og endelig afgørelse som bindende, således at kravet med henvisning til det indgåede forlig kan afvises

Øvrige klagepunkter

- Vedrørende beregning af invalidepensionen bemærker vi, at pensionen er fastsat i et forlig, hvorfor vi står uforstående overfor, at der skulle være tale om en 'forkert' beregning. Det er tværtimod vores opfattelse, at forliget (bilag ..) må anses for særdeles fordelagtigt for M.M.L., da invalidepensionen er beregnet ud fra den løn, der giver den højst mulige pension og bidragsfritagelse. Vi tilbød som nævnt ovenfor at indgå et sådant forlig, fordi vi havde begået fejl i sagsbehandlingen. M. og P.M.L. har i øvrigt været grundigt informeret om beregningerne, inden de indgik forliget. Vi henviser i det hele til bilag .. - ..

- P.M.L. har også klaget over, at Industriens Pension i forbindelse med afslaget har henvist til muligheden for at indbringe sagen for Nævnet. Det er vores opfattelse, at det er i overensstemmelse med god skik at henvise til muligheden for at klage til Nævnet, når en forsikringstager ikke er tilfreds med en afgørelse

- Endelig har P.M.L. klaget over, at vi ikke har svaret på det, vi bliver spurgt om. Vi er ikke enige i dette, idet vi henviser til den omfattende korrespondance i sagen, hvor det er vores opfattelse, at vi har svaret på de stillede spørgsmål, i det omfang det har været muligt."

Parterne har efterfølgende ført en længere korrespondance for nævnet. Denne korrespondance er forelagt nævnet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 7. Invalidepension og bidragsfritagelse**
Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidepension og/eller bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne.

Stk. 2
Hvis ansøgning om invalidepension og/eller bidragsfritagelse modtages mere end 6 måneder efter, at erhvervsevnen er nedsat med mindst 2/3 eller mere, indtræder retten til invalidepension og/eller bidragsfritagelse på det tidspunkt, da ansøgningen modtages i Industriens Pension.
…
§ 8. Invalidesum
Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 1/2 eller mere af den fulde erhvervsevne.
…
Stk. 3
Industriens Pension kan som en yderligere betingelse for retten til invalidesum kræve, at det offentlige har bevilget mindst forhøjet almindelig førtidspension."

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at klageren efter sin afskedigelse i den pensionsgivende stilling fik beskæftigelse andetsteds og var tilknyttet arbejdsmarkedet indtil 2003. Nævnet finder herefter, at klageren ikke havde kendskab til omfanget af sit erhvervsevnetab før hans endelige arbejdsophør i 2003. Klagerens krav på forsikring er således først forældet ved udgangen af 2005. Da klageren anmeldte sit krav om invalidesum til selskabet i juli 2004, var kravet som hævdet af selskabet ikke forældet. Imidlertid er anmeldelse til selskabet af et krav ikke et retligt skridt. Et sådant ses først foretaget ved indgivelsen af klagen til Ankenævnet for Forsikring den 13/11 2006. Da kravet på invalidesum på dette tidspunkt efter selskabets forudgående gentagne afvisninger af kravet var forældet, kan nævnet ikke pålægge selskabet at udbetale denne.

Nævner bemærker i øvrigt, at det indgåede forlig ikke ses at omfatte invalidesummen.

Nævnet finder ikke anledning til at kritisere den af parterne indgåede forligsaftale om størrelsen af ydelserne fra invalidepensionen.

Om end nævnet ikke på alle punkter finder selskabets sagsbehandling optimal, må nævnet være enig med selskabet i, at selskabets orientering om klageadgang til Ankenævnet har været helt i overensstemmelse med god skik, og at klagerens krav på invalidesum kunne være gennemført, hvis han dengang havde fulgt opfordringen.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen i kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand